

[Forsvarsministeren]

kommandation er fulgt op af farvandsdirektoratet ved et direktiv til de berørte lodserier om i sådanne tilfælde at anvende 2 lodser.

Jeg kan også oplyse, at et tjenestetidsudvalg under lodsrådet i september 1978 har afgivet en betænkning, hvoraf det fremgår, at lodser ikke vil have væsentlig længere arbejdstid end den, der normalt er gældende i det øvrige samfund. Tilkendegivelsen vil derfor blive medtaget ved udarbejdelsen af de administrative bestemmelser om lodsningers udførelse.

Det af socialistisk folkeparti og DKP stillede ændringsforslag nr. 1 synes at bero på en misforståelse. Forsvarets skibe er generelt underkastet lodstvang efter samme regler som andre fartøjer.

Vedrørende det af DKP fremsatte ændringsforslag nr. 2 om lodstvang for olie- og kemikalieskibe over 400 t kan jeg oplyse, at der ikke kan gennemføres lodstvang for udenlandske skibe uden for dansk søterritorium, uanset størrelse og uanset last. Vi er forpligtet af Øresundstraktaten af 1857 og er altså afskåret fra at indføre lodstvang for udenlandske skibe i de danske gennemsejlingsfarvande. En bestemmelse som den foreslåede ville derfor kun kunne få en meget begrænset betydning, nemlig alene for danske fartøjer.

Vedrørende fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 3 om anvendelse af to lodser i storskibsruten fra Skagen til Østersøen, den såkaldte T-rute, samt en forhøjelse af taksterne for sådanne lodser med 50 pct. – eller, forstår jeg på ordføreren, hr. Arentoft, måske 40 pct. – kan jeg henvise til mine bemærkninger om IMCO-rekommandationen af 1975. Efter denne bør der ved lodsning i rute T af skibe med en dybgang på mere end 13 m eller en tonnage på mere end 40.000 brutoregistertons anvendes to lodser. Da farvandsdirektoratet på grundlag af denne rekommandation som allerede nævnt har givet de berørte lodserier ordre om, at der i sådanne tilfælde skal anvendes to lodser, finder jeg dette ændringsforslag ganske unødvendigt.

Med hensyn til forslaget om forhøjelse af lodstaksterne ved tomandslodsninger i rute T skal jeg henlede opmærksomheden på de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvoraf det fremgår, at der ikke bør gennemføres så store takstforhøjelser, at der herved sker en uønsket nedgang i lodsbenyttelsen –

med de sikkerhedsmæssige konsekvenser, vi alle måtte kunne forudse. Det vil efter min opfattelse være meget uheldigt, hvis vi i loven optager en bestemmelse af denne karakter.

Jeg kan heller ikke anbefale ændringsforslag nr. 4 om, at lodstaksterne under alle omstændigheder generelt skal fastsættes således, at der ikke opstår underskud i lodsreguleringsfonden. Det er fortsat min opfattelse, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at lodsvæsenet bør være et selvberørende erhverv uden udgift for statskassen. Der kan imidlertid forekomme situationer, hvor en forhøjelse af lodstaksterne vil medføre en uacceptabel nedgang i lodsbenyttelsen med deraf følgende forøgelse af risikoen for bl.a. skader og forurening, og jeg anser det derfor for hensigtsmæssigt, at der fortsat er mulighed for, at statskassen kan træde til. Jeg kan dog oplyse, at den tilsvarende bestemmelse i den gældende lov aldrig har været bragt i anvendelse, og der er således ikke noget særligt præcedens for en sådan situation.

Arentoft (FP):

Hr. Palle Simonsen kom med nogle bemærkninger vedrørende ændringsforslag nr. 3 og sagde, at taksterne ikke hørte hjemme i lovforslaget, og at flertalsudtalelsen fra udvalget var noget vag. Det sidste er jeg i høj grad enig med hr. Palle Simonsen i. Om det første kan man sige, at den tidligere lodslov var jo en skøn blanding af administrative og takstmæssige og andre bestemmelser, og det er den nye ikke, det er rigtigt. Derfor har vi heller ikke sat noget med kroner og øre på; vi har sat et procentbeløb på.

Med hensyn til non-stop-lodsningerne er det altså en IMCO-rekommandation, som forsvarsministeren sagde, men det er ikke noget, man kan beordre nogen til; derimod kunne man måske overveje – og det er også en af grundene til, at jeg gerne vil have ny udvalgsbehandling – at man for at sikre, at lodsningen bliver kvalificeret udført, kunne sætte en overgrænse for, hvor lange distancer der må lods med én lods. Hvis man f. eks. satte grænsen ved 160 sømil el. lign., således at man holder sig inden for en 8–9 timers sejlads, kan man klare sig med én lods.